

Stowarzyszenie
Innowacji
Społecznych

Instrukcja obsługi modelu innowacji

Tutoring Koleżeński

znajomy (na) start

Umowa o powierzenie grantu nr 31/POPO/2021

Autorki innowacji:

Anna Droś

Kinga Wojaczek

Spis treści

Problem, na jaki odpowiada innowacja	3
Elementy innowacji	5
Użytkownicy i odbiorcy innowacji	7
Jak pracować z innowacją	8
Ramy czasowe	8
Zasoby rzeczowe, niezbędne do realizacji poszczególnych etapów innowacji	9
Korzystanie z innowacji-krok po kroku	11
Oczekiwane efekty	14

Problem, na jaki odpowiada innowacja

Innowacja została stworzona w odpowiedzi na problem braku skutecznych, opartych na badaniach, metod wsparcia rówieśniczego w środowisku szkolnym uczniów w spektrum autyzmu. Innowacja jest efektem wieloletniej pracy autorek w obszarze wsparcia rówieśniczego osób z autyzmem. Po dostrzeżeniu problemu niewystarczającego wsparcia rówieśniczego uczniów w spektrum autyzmu, został stworzony innowacyjny model Tutoringu Koleżeńskiego. Przystosowany został do wprowadzenia go do szkół podstawowych w Polsce. **Wsparcie koleżeńskie może okazać się szczególnie przydatne, w czasie adaptacji uczniów do zmian, wynikających z przejścia z nauczania wczesnoszkolnego do klasy czwartej.** Uczniowie rozpoczynający klasę czwartą mierzą się z wieloma zmianami, do których dostosowanie się może stanowić duże wyzwanie. **Innowacja została stworzona dla czwartoklasistów ze spektrum autyzmu, w celu udzielenia wsparcia rówieśniczego tej grupie uczniów, na tym szczególnym etapie edukacyjnym-rozpoczęcia czwartej klasy.**

Obecnie w szkołach w Polsce brakuje efektywnych metod wsparcia uczniów z autyzmem, w szczególności włączających grupę rówieśniczą do udzielanej pomocy. Podobnie wygląda sytuacja poza środowiskiem szkolnym dzieci i młodzieży z autyzmem do 13. roku życia. Osoby te mają również ograniczony dostęp do wsparcia rówieśniczego w formie pozaszkolnej. Dostępna w Polsce metoda wsparcia rówieśniczego dla osób w spektrum autyzmu („Wolontariat Koleżeński Mary i Max”), przeznaczona jest dla osób powyżej 13. roku życia i dostępna jest jedynie w kilku polskich miastach. **Zapotrzebowanie na programy wsparcia koleżeńckiego jest ogromne, a działania takie sprzyjają integracji uczniów ze środowiskiem rówieśniczym.**

Spektrum autyzmu występuje aż u 1-2% populacji (Maenner i in., 2020). Z danych Systemu Informacji Oświatowej wynika, że w roku szkolnym 2018/2019 z kształcenia specjalnego w szkołach i przedszkolach w Polsce korzystało 54,4 tys. dzieci z niepełnosprawnościami, z czego 40,8 tys. stanowili uczniowie z autyzmem i zespołem Aspergera, a 12,5 tys. uczniowie z niepełnosprawnościami sprzężonymi, w tym z autyzmem. Zaburzenia ze spektrum autyzmu zostały zdiagnozowane u jednego na 115 uczniów (0,87%). **Mimo, tak dużej grupy odbiorców, w Polsce brakuje metody wsparcia**

rówieśniczego stosowanej w edukacji formalnej w szkołach podstawowych. Negatywną tego konsekwencją jest m.in. to, że uczniowie w spektrum autyzmu są często ofiarami przemocy rówieśniczej. Z raportu dotyczącego sytuacji młodzieży i dorosłych z autyzmem w Polsce (Płatos i in., 2016) wynika, że 90% uczniów z autyzmem doświadczyło w ostatnim roku przynajmniej jednej formy nękania ze strony kolegów lub koleżanek ze szkoły. Najczęściej było to wyśmiewanie i przezywanie lub unikanie kontaktu. Ponad jedna czwarta uczniów z autyzmem to ofiary przemocy fizycznej. Przeszło jedna trzecia osób z autyzmem (34%) deklaruje brak jakichkolwiek relacji koleżeńskich (Mazurek, 2014).

Poczucie osamotnienia wśród osób w spektrum autyzmu prowadzi do wysokiego poziomu zaburzeń depresyjnych i lękowych, a także niższego poczucia własnej wartości i satysfakcji z życia (Mazurek, 2014).

Jednocześnie, wyniki badań wskazują na skuteczność programów wsparcia rówieśniczego dla osób w spektrum autyzmu. Programy te dobrze odpowiadają na problem integracji ze środowiskiem rówieśniczym i przeciwdziałają izolacji społecznej, (Płatos, M., Wojaczek, K., Zawisny A., 2015). Według raportu The Mentoring and Befriending Foundation (2010) mierzącego skuteczność tego typu wsparcia w Wielkiej Brytanii, 63% nękanym uczniom odczuło poprawę w wyniku udziału w programie wsparcia rówieśniczego.

Niewystarczające wsparcie na terenie szkoły oraz negatywne doświadczenia osób w spektrum autyzmu w obszarze relacji rówieśniczych mogą zaburzać prawidłowy rozwój psychospołeczny uczniów, co przekłada się na ich funkcjonowanie w edukacji formalnej. **Dlatego, w odpowiedzi na brak wytycznych do prowadzenia programów wsparcia koleżeńckiego w środowisku szkolnym, powstał model Tutoringu Koleżeńckiego dla uczniów w spektrum autyzmu, uczęszczających do czwartej klasy szkoły podstawowej.**

Elementy innowacji

Innowacja jest bezpłatna, dostępna na platformie e-learningowej, na której zostały umieszczone (www.tutoringkolezenski.pl):

- **filmy instruktażowe/szkoleniowe**-zawierają treści opisujące poszczególne elementy programu Tutoringu Koleżeńskiego. Filmy stanowią uzupełnienie podręcznika dla nauczyciela. Użytkownik innowacji powinien zapoznać się z nim, by przeprowadzić program zgodnie z jego założeniami. Podręcznik do Tutoringu Koleżeńskiego został udostępniony na w/w platformie e-learningowej;
- instrukcje, wskazówki pozwalające użytkownikowi ocenić, czy innowacja sprawdzi się w szkole, do której nauczyciel chce ją wprowadzić;
- pytania, sprawdzające rozumienie celu i założeń innowacji oraz wiedzę dotyczącą tego, jak wprowadzić Tutoring Koleżeński do placówki;
- **podręcznik do Tutoringu Koleżeńskiego dla nauczyciela**, zawierający:
 - część teoretyczną dot. innowacji Tutoring Koleżeński-opisującą cele, elementy oraz podstawy teoretyczne i badawcze powstania innowacji,
 - formularze do druku (m.in. zgody dla rodziców na udział dziecka w Tutoringu Koleżeńskim, regulamin programu, wywiady rekrutacyjne);
 - sześć szczegółowych scenariuszy spotkań grupowych**-spotkania te z uczniami zakwalifikowanymi do Tutoringu Koleżeńskiego prowadzi nauczyciel realizujący program. Na pierwsze spotkanie nauczyciel zaprasza czwartoklasistów w spektrum autyzmu. W drugim spotkaniu biorą udział tylko tutorzy-starsi uczniowie, zakwalifikowani do programu. W pozostałych spotkaniach grupowych uczestniczą wszyscy uczniowie biorący udział w programie, zarówno czwartoklasiści, jak i tutorzy.
 - Czelendź** (zbiór wyzwań dla par koleżeńskich)-wyzwania to aktywności jakie ma wykonywać czwartoklasista w spektrum autyzmu (uczestnik) podczas przerwy międzylekcyjnej, przy wsparciu starszego ucznia (tutora);
 - narrację** opartą na historii „Podróż Sola” oraz **ilustrację** (część ilustracji tak zwaną „układkę”-uczniowie otrzymują jeden element przy każdym wyzwaniu, docelowo z elementów tych powstanie ilustracja związana z fabułą innowacji), które wraz

z wyzwaniem z Czelendźera, nauczyciel przekazuje każdej parze do wykonania podczas wyznaczonej przerwy.

Innowacja bazuje na mechanizmie opartym na wsparciu koleżeńskim, jakie poprzez realizację programu Tutoringu Koleżeńckiego otrzymują czwartoklasiści z autyzmem od starszych kolegów ze szkoły (tutorów). **Otrzymywane wsparcie może zredukować zidentyfikowany problem, zmniejszyć intensywność nękania osób w spektrum autyzmu przez innych uczniów oraz poczucie osamotnienia wśród uczniów z autyzmem, niosące ryzyko zaburzeń depresyjnych i lękowych, a także niższego poczucia własnej wartości i satysfakcji z życia.** Jak wynika z badań, metody wsparcia rówieśniczego dla osób w spektrum autyzmu, przeciwdziałają izolacji społecznej i poprawiają sytuację uczniów nękanym w szkole (Płatos, M., Wojaczek, K., Zawisny A., 2015).

Użytkownicy i odbiorcy innowacji

Odbiorcami innowacji są czwartoklasiści w spektrum autyzmu. Zaburzenia ze spektrum autyzmu to grupa zaburzeń rozwojowych charakteryzująca się trudnościami w zakresie inicjowania i utrzymywania relacji społecznych oraz komunikacji, a także występowaniem stereotypowych, powtarzających się wzorców zachowań, aktywności i zainteresowań (American Psychiatric Association, 2013). **Niewystarczające umiejętności komunikacyjne i społeczne uczniów ze spektrum autyzmu oraz brak wsparcia od pozostałych uczniów w szkole, skutkują negatywnymi konsekwencjami, takimi jak: rezygnacja z nawiązywania relacji, nękanie, osamotnienie, pogorszenie stanu psychospołecznego.**

Innowacja została przygotowana dla nauczycieli i/lub specjalistów (użytkowników) pracujących w szkołach podstawowych. **Użytkownikiem może zostać nauczyciel, który zrealizuje szkolenie dostępne na platformie e-learningowej oraz zapozna się z podręcznikiem do Tutoringu Koleżeńskiego. Następnie może wprowadzić innowację do szkoły.** Innowacja, zgodnie z jej założeniem ma przyczynić się do zmniejszenia zidentyfikowanego problemu grupy odbiorców. Osoby w spektrum autyzmu częściej niż uczniowie neurotypowi doświadczają przemocy w szkole oraz mają mniejsze umiejętności w budowaniu relacji rówieśniczych i radzeniu sobie ze zmianami. **Użytkownicy-nauczyciele angażują do realizowania innowacji kluczową grupę-tutorów (starszych uczniów), którzy mają wspierać czwartoklasistów, zgodnie z zaproponowanym w innowacji programem.**

Podsumowując, program Tutoringu Koleżeńskiego odpowiada na wyzwania czwartoklasistów, którzy ze względu na zaburzenie ze spektrum autyzmu mogą potrzebować dodatkowej pomocy w radzeniu sobie ze zmianami, jakie niesie nowy etap edukacyjny. Realizowanie tego wsparcia odbywa się z udziałem innych uczniów-tutorów, których do tej roli, zgodnie z założeniami programu, przygotowuje opiekun-nauczyciel realizujący innowację.

Jak pracować z innowacją?

Ramy czasowe

Realizacja programu przy założeniu, że skorzysta z niego minimum trzech czwartoklasistów w spektrum autyzmu, średnio wymaga wygospodarowania dodatkowych 25 godzin dla jednego nauczyciela wdrażającego innowację do szkoły. Godziny te będą wykorzystywane przez około 6 tygodni (tyle trwa cały program łącznie z rekrutacją uczniów). Program może być także realizowany jednocześnie przez dwóch współpracujących ze sobą nauczycieli.

W trakcie 25 godzin nauczyciel będzie wykonywał następujące zadania, w określonym czasie:

- 2 godziny-**zapoznanie się z programem i podręcznikiem do Tutoringu Koleżeńskiego, w tym udział w szkoleniu dostępnym na platformie e-learningowej.**
- 2 godziny-**konsultacje z kadrą pedagogiczną, w celu wytypowania uczniów, którzy mogliby skorzystać z programu.**
- 5 godzin-rekrutacja: **przeprowadzenie wywiadów** (z wychowawcą oraz rodzicami uczniów z autyzmem, z czwartoklasistą i potencjalnym tutorem-ucniem ze starszej klasy)-wywiad trwa około 0,5 godziny.
- 2 godziny-czas potrzebny na **podjęcie przez nauczyciela decyzji, który tutor może stanowić najbardziej optymalną parę dla konkretnego uczestnika** (może pojawić się potrzeba dodatkowej konsultacji z wychowawcą i/lub specjalistami pracującymi z poszczególnymi uczniami).
- 10 godzin-**przygotowanie i realizacja spotkań grupowych, w tym:**
 - 7 godzin na przeprowadzenie sześciu spotkań grupowych dla uczniów zakwalifikowanych do udziału w Tutoringu Koleżeńskim (średnio jedno spotkanie w tygodniu podczas realizacji programu),
 - 3 godziny na zapoznanie się ze scenariuszami tych spotkań i przygotowanie do nich oraz wydruk materiałów.
- 4 godziny na **wsparcie par koleżeńskich podczas realizowania wyzwań z Czelendźera oraz cotygodniowe odprawy dla tutorów** (średnio godzina na tydzień).

Jak pracować z innowacją?

Zasoby rzeczowe potrzebne użytkownikowi (nauczycielowi) do realizacji poszczególnych elementów innowacji

Poniższe elementy innowacji, mogą wymagać dodatkowych zasobów, niezbędnych do jej przeprowadzenia:

1. Udział w szkoleniu znajdującym się na platformie e-learningowej oraz zapoznanie się z podręcznikiem do Tutoringu Koleżeńskiego:

- dostęp do komputera z Internetem;
- drukarka (dla chętnych) do wydrukowania treści zawartych w podręczniku-na tym etapie nie jest obligatoryjna, jeśli użytkownik może czytać podręcznik w wersji elektronicznej.

2. Rekrutacja uczniów do programu:

- sala, miejsce, w którym użytkownik może przeprowadzić wywiady rekrutacyjne (z wychowawcami, rodzicami oraz uczniami);
- drukarka/wydrukowane formularze zgód na udział w programie, przetwarzanie danych osobowych oraz wywiadów (załączone w podręczniku) lub dostęp do komputera i uzupełnianie wywiadów w wersji elektronicznej.

3. Przeprowadzanie spotkań grupowych:

- miejsce, wyposażona sala (zgodnie z opisaniem przy każdym scenariuszu zapotrzebowaniem), w której nauczyciel będzie mógł przeprowadzać spotkania z uczniami, zakwalifikowanymi do programu (terminy spotkań nauczyciel ustala samodzielnie i podaje rodzicom uczniów podczas spotkania rekrutacyjnego lub w trakcie przekazania informacji o zakwalifikowaniu dziecka do Tutoringu Koleżeńskiego);
- drukarka (kolorowa)-przed każdym spotkaniem należy wydrukować załączniki, umieszczone przy scenariuszu każdego spotkania grupowego;
- dodatkowe narzędzia, przybory szkolne-zgodnie z treściami poszczególnych spotkań grupowych-każdy scenariusz na wstępie zawiera wskazówki co nauczyciel powinien przygotować przed spotkaniem; może to być np. aparat

fotograficzny/telefon, którym przed spotkaniem nauczyciel robi zdjęcia poszczególnych przestrzeni w szkole, a następnie je drukuje/wytnie itp. Należy z odpowiednim wyprzedzeniem czasowym przeczytać każdy scenariusz spotkania grupowego, by zdążyć wyposażyć salę w to co jest niezbędne do przeprowadzenia zajęć.

4. Realizacja przez uczniów wyzwań, zawartych w Czelendźerze:

- drukarka (kolor)-przygotowanie na poszczególne przerwy międzylekcyjne dla każdej pary koleżeńskiej wydrukowanego zestawu, zawierającego: wydrukowane wyzwanie, narrację wprowadzającą do tego wyzwania (opartą o załączoną „Historię Sola”) i element ilustracji („układkę”), jaki uczniowie będą przyklejać na dołączoną w podręczniku planszę-album (album uczniowie otrzymują najpóźniej w dniu realizowania pierwszego wyzwania).
- niezbędne przybory, narzędzia do wykonania wyzwania-nauczyciel decyduje, czy uczniowie mają przynosić ze sobą przybory szkolne, czy będzie je udostępniał parom, wykonującym poszczególne wyzwanie-zazwyczaj są to długopisy, kredki. Niektóre wyzwania mogą wymagać użycia nożyczek, czy podkładki-przy wyzwaniach związanych z przeprowadzaniem wywiadów. Należy wcześniej zapoznać się z każdym wyzwaniem i upewnić, czy uczniowie będą mieli narzędzia niezbędne do jego realizacji;
- miejsce, z którego uczniowie będą odbierać wyzwania, a w sytuacjach wyjątkowych (jeśli w czasie przerw w szkole jest bardzo głośno, co mogłoby przeszkadzać poszczególnym uczniom w realizowaniu wyzwań) nauczyciel wskazuje/udostępnia miejsce, gdzie takie wyzwanie będzie mogło zostać wykonane w najbardziej optymalnych dla uczniów warunkach.

5. Wspieranie par uczeń-tutor, podczas realizowania przez uczniów wyzwań, zawartych w Czelendźerze:

- sala, miejsce, gdzie nauczyciel-opiekun będzie mógł omawiać z poszczególnymi uczniami przebieg realizowanych aktywności oraz pojawiające się na bieżąco potrzeby czy trudności;
- sala, miejsce do przeprowadzenia minimum czterech cotygodniowych odpraw z tutorami w celu omawiania poszczególnych wyzwań, roli tutora we

wspieraniu młodszego ucznia w czasie wykonywania konkretnego wyzwania oraz omawianie potencjalnych/bieżących trudności (odprawy z tutorami mogą odbywać się podczas długiej przerwy, w dniu w którym pary nie realizują wyzwania, a w przypadku potrzeby dłuższego spotkania nauczyciel wyznacza przestrzeń na dodatkowe spotkanie).

Jak pracować z innowacją?

Korzystanie z innowacji-krok po kroku

Pracę z innowacją użytkownik-nauczyciel powinien rozpocząć od przejścia przez szkolenie umieszczone na platformie e-learningowej (www.tutoringkolezenski.pl) oraz zapoznania się z podręcznikiem do Tutoringu Koleżeńskiego. Szkolenie może zająć około godziny. Podsumowując, można stwierdzić, że użytkownik-nauczyciel powinien wykonać następujące kroki w celu przeprowadzenia innowacji zgodnie z jej założeniem:

- 1. Ukończyć szkolenie wprowadzające i zapoznać się z podręcznikiem (dostępnymi na platformie e-learningowej).**
- 2. Upewnić się, że w szkole jest minimum 3 czwartoklasistów, którzy mogą potrzebować wsparcia zgodnego z celami Tutoringu Koleżeńskiego oraz są potencjalni dla nich tutorzy.**
- 3. Uzyskać zgodę dyrekcji szkoły i rady pedagogicznej na wdrożenie i przeprowadzenie innowacji w szkole.**
- 4. Odbyć konsultacje ze specjalistami i wychowawcami uczniów, którzy mogliby wziąć udział w Tutoringu Koleżeńskim** (omówienie funkcjonowania, potrzeb, możliwości oraz ograniczeń potencjalnych kandydatów).
- 5. Przeprowadzić wywiady rekrutacyjne** (zgodnie z załączonymi w podręczniku formularzami):
 - z wychowawcą czwartoklasisty (dot. funkcjonowania oraz potrzeb potencjalnego kandydata do udziału w programie);
 - z rodzicami czwartoklasisty (dodatkowo należy uzyskać zgodę na udział dziecka w programie oraz akceptację regulaminu);
 - z czwartoklasistą;
 - z tutorem (należy wcześniej uzyskać od rodziców zgodę na udział dziecka w programie oraz akceptację regulaminu).
- 6. Potwierdzić, że w szkole są uczniowie gotowi do udziału w programie** (na podstawie uzyskanych informacji z wywiadów):
 - min. 3 czwartoklasiści, którzy mogliby skorzystać z programu i wyrażają gotowość, motywację do udziału w nim oraz jest dla nich potencjalne dopasowanie tutora;

- min. 3 tutorzy, którzy mogliby skorzystać z programu i wyrażają do tego gotowość, motywację oraz przejawiają umiejętności niezbędne do wspierania młodszych uczniów, zgodnie z założeniami programu.
7. **Stworzyć** (spośród uczniów zakwalifikowanych do udziału w Tutoringu Koleżeńskim) **optymalne dopasowania par uczestnik-tutor**.
 8. **Poinformować o zakwalifikowaniu uczniów do programu**. Nauczyciel przekazuje informacje rodzicom oraz zakwalifikowanym uczniom, potwierdzając terminarz (terminy spotkań grupowych i rozpoczęcia spotkań par w czasie przerw) i zobowiązując uczniów do obecności na wszystkich wymienionych spotkaniach. Na tym etapie nauczyciel nie ujawnia, kto z kim będzie tworzył parę uczestnik-tutor.
 9. **Przeprowadzić I spotkanie grupowe (dla tutorów)**-zgodnie z załączonym w podręczniku scenariuszem tego spotkania.
 10. **Przeprowadzić II spotkanie grupowe (dla uczestników)**-zgodnie z załączonym w podręczniku scenariuszem tego spotkania.
 11. **Przeprowadzić III spotkanie grupowe** (dla uczestników i tutorów)-zgodnie z załączonym w podręczniku scenariuszem tego spotkania. Od tego momentu uczniowie wiedzą, kto z kim jest w parze koleżeńskej, która będzie wykonywała razem wyzwania w czasie przerw. Należy podać uczniom termin rozpoczęcia realizacji wyzwań z Czelendźera.
 12. **Przeprowadzić odprawę dla tutorów**-omówić ze starszymi uczniami cztery pierwsze wyzwania oraz sposób wspierania młodszych kolegów w ich realizacji. Ustalić z tutorami termin kolejnej odprawy (w celu omówienia przebiegu wyzwań oraz przygotowania tutorów do wspierania uczestników w realizowaniu kolejnych aktywności, zaplanowanych na przyszły tydzień).
 13. **Pomagać parom rozpocząć i kontynuować realizację Czelendźera**-udostępniać na wyznaczonych przerwach wyzwanie z narracją i elementem ilustracji oraz monitorować, czy uczniowie realizują wyzwania i nie napotykają na potencjalne trudności.
 14. **Monitorować spotkania par uczestnik-tutor**, realizowanie przez nich Czelendźera **oraz wspierać je w zależności od bieżących, rozpoznanych potrzeb**.

15. Przygotowywać tutorów (podczas cotygodniowych odpraw) do udzielania adekwatnego wsparcia młodszym kolegom w realizowaniu poszczególnych wyzwań.

16. Prowadzić kolejne spotkania grupowe zgodnie z zaplanowanym harmonogramem i scenariuszami, załączonymi do podręcznika Tutoringu Koleżeńskiego dla nauczyciela.

17. Po zrealizowaniu programu Tutoringu Koleżeńskiego, upewnić się, że każdy uczeń zrozumiał, iż program dobiegł końca oraz jakie niesie to dla niego skutki, zmiany (m.in. nie będzie już regularnych spotkań z drugim uczniem na przerwie).

W przypadku potrzeby rozmowy, wsparcia, zaprosić wskazanych uczniów na dodatkowe spotkanie. Jeśli udział w programie stanowił dla ucznia wyjątkowe wyzwanie, może okazać się, że warto umówić ucznia na spotkanie z pedagogiem, psychologiem szkolnym (po wcześniejszej konsultacji i przedstawieniu specjaliście założeń programu oraz opisanu jego przebiegu z udziałem konkretnego ucznia). Nauczyciel-użytkownik innowacji, powinien upewnić się, że wszyscy uczniowie, którzy wzięli udział w Tutoringu Koleżeńskim otrzymali konstruktywne informacje zwrotne, wzmocnienia i podziękowania za zaangażowanie w przebieg programu.

Potencjalne trudne sytuacje/problemy, pytania, które mogą pojawić się podczas pracy z innowacją, zostały zamieszczone na platformie e-learningowej oraz ujęte w podręczniku do Tutoringu Koleżeńskiego, w rozdziale **FAQ**. Dodatkowo, wskazówki, propozycje rozwiązania potencjalnych trudności przedstawione zostały w podręczniku, przy poszczególnych elementach i etapach innowacji. Treści te są opisane jako wskazówki/uwagi. Szczególnie istotne wskazówki zostały umieszczone w kolorowych ramkach.

Oczekiwane efekty

Na podstawie przeprowadzonych badań pilotażowych, podczas wdrażania modelu innowacji w czterech szkołach podstawowych w Polsce, uzyskano następujące wyniki:

- poprawa wskaźników psychologicznych u uczestników (czwartoklasistów w spektrum autyzmu)-istotne statystycznie zmiany odnotowano zarówno w obszarze nastroju, samooceny, jak i relacji z innymi oraz aktywności;
- 71 % testujących czwartoklasistów w spektrum autyzmu oceniło pozytywnie innowację;
- 100% testujących uczniów pełniących rolę tutorów oceniło pozytywnie innowację;
- 100 % nauczycieli wdrażających innowację do szkół oceniło ją pozytywnie.

Na podstawie badań potwierdzających skuteczność programów wsparcia rówieśniczego oraz zgodnie z założeniami zastosowanej innowacji spodziewane efekty to m.in.:

1. U odbiorców innowacji (czwartoklasistów):

- wzrost wiedzy dotyczącej szkoły, przedmiotów szkolnych. nauczycieli i innych uczniów;
- poprawa motywacji do wchodzenia w interakcje społeczne, kontakty z rówieśnikami i innymi uczniami;
- otwartość na spędzanie przerw z uczniami, zdobycie doświadczenia w tym obszarze;
- ochrona przed nękaniami-poszerzenie wewnątrzszkolnej sieci społecznej.

2. U użytkowników innowacji (tutorów-starszych uczniów):

- poprawa umiejętności komunikacyjnych i społecznych;
- kształtowanie postaw prospołecznych;
- rozwój empatii, uwrażliwienia na potrzeby innych;
- wzrost poczucia własnej wartości i sprawstwa.

3. U użytkowników innowacji (nauczycieli wdrażających innowację do placówki):

- rozwój umiejętności rozpoznawania potrzeb, możliwości i ograniczeń poszczególnych uczniów;
- poprawa w zakresie stosowania adekwatnego wsparcia do rozpoznanych potrzeb uczniów;
- wzbogacenie metod, warsztatu pracy;
- przyrost wiedzy i umiejętności w obszarze pracy z uczniami w spektrum autyzmu;
- wzrost kompetencji niezbędnych do prowadzenia spotkań grupowych;
- wpływ na podnoszenie jakości pracy szkoły, poprzez wprowadzenie innowacji.